

नाट्यप्रिय ५० नाट्यं प्रियमस्य । शिवे महादेवे हेमच० ।

नाट्यभाषा स्त्री नाट्ये प्रयोक्तव्या पात्रभेदेन भाषा ।

नाटके प्रयोक्तव्ये पात्रभेदेन भाषाभेदे सा च सङ्गीतदा०

उक्ता नाटकयुद्धे दर्शिता विशेषस्तु सा० द० उक्ता यथा

“पुरुषाणामनीषानां संस्कृतं स्यात् कृतानाम् । शौर-

सेनी प्रयोक्तव्या ताडनीनाञ्च योषिताम् । आसामेव

तु गाथासु महाराष्ट्रीं प्रयोजयेत् । आलोक्ता सागधी

भाषा राजानः पुरचारिणाम् । चेटानां राजपुत्राणां

श्रेष्ठिनां चार्जसागधी । प्राच्या विदूषकादीनां भूतानां

स्यादवन्तिका । योधनागरिकादीनां दाक्षिणात्या हि

दीव्यताम् । शकाराणां शकादीनां शाकरीं सम्यो-

जयेत् । वाङ्मयभाषा दिव्यानां श्राविकी श्रविष्ठादिषु ।

आभीरेषु तथाऽभीरी चाङ्गुली पुरुषादिषु । आ-

भीरी शायरी चापि काष्ठपत्रोपजीविषु । तत्रैवाङ्गार-

कारादौ पैशाची स्यात् पिशाचवाक् । चेटोनामव-

कीचानामपि स्यात् शौरसेनिका । वाचानां प्रवृत्ता-

नाञ्च नीचप्रवृत्तिचारिणाम् । उक्तानामादराणां

स्य स्यात् संस्कृतं कश्चित् । ऐश्वर्यं च प्रमत्तस्य दारि-

द्रोपश्च तस्य च । भिक्षुबन्धवरादीनां प्राकृतं सम्यो-

जयेत् । संस्कृतं सम्योक्तव्यं विद्विनीषुतासु च ।

देवीमन्त्रिमुतावेश्यास्तपि कैचित्तथोदितम् । यद्देयं

नीचपात्रेषु तद्देयं तस्य भाषितम् । कार्यं तत्रोत्तमा-

दीनां कार्यैर् भाषाविपर्ययः । योषितुस्त्रीवाच-

वेश्याकितवापसरसां तथा । वैदग्ध्यार्थं प्रदातव्यं

संस्कृतं चान्तरान्तरा” । नाटकभाषाऽस्य च ।

नाट्यरासक न० दृश्यकाव्यरूपरूपकभेदे तद्वच्चं सा० द०

उक्तं यथा “नाट्यरासकमेकाङ्कं बहुतावस्थिति ।

उदात्तभावकं तद्वत् पीठमर्दपनायकम् । हासोऽङ्गुल

बद्धकारो गारी वासकसज्जिका । मुखनिर्वहणे सखी

बास्याङ्गानि दद्यापि च । केचित् प्रतिमुखं सन्निभिः

वेच्छन्ति केवलम्” । “तत्र सन्निहयवती यथा नर्मवती ।

सन्निवृत्तयवती यथा विहासवती” ।

नाट्यश्रवणा स्त्री इव० । नाट्यस्य नाट्यार्थं शब्दा ।

(नाटमन्दिर) देवप्रासादस्य सुखे गृहे “नाट्यश्रवणा

च कर्त्तव्या द्वारदेशमन्त्रया” गुरुद्व० ।

नाट्यारङ्ग न० इत० सा० द० उक्ते दृश्यदि नाट्यारङ्गे यथा

“गेयपदं स्थितपादासीनं पुष्पगण्डिका । प्रच्छेदक-

स्तिगूढं चैव वास्यं दिगूढकम् । उत्तमोत्तमकल्या-

दुक्तप्रलुप्तमेव च । बाह्ये दृश्यदि द्यौतद्वृत्तं

मनीषिभिः । तन्नीभाण्डं पुरस्कृत्योपविष्टस्यासने पुरः ।

गुच्छं गानं गेयपदं स्थितपादांश्च तदुच्यते । मदनोत्ता-

पिता यत्र पठति प्राकृतं स्थिता । निश्चिन्तातोदरहितं

शोचिन्तान्मिताऽवका । सुप्रसारितगानं यदासीदा-

सीनश्चेव तु । आतोद्यमिन्त्रितं गेयं कृन्दांसि विविधानि

च । स्त्रीपुंसयोर्विपर्यायचेदितं पुष्पगण्डिकाः । अन्त्या-

सङ्कं पतिं सत्या मेनविच्छेदमन्युना । वीणापुरःसरं

गानं स्त्रियाः प्रच्छेदकोऽस्य मतः । स्त्रीवेशधारिणां पुंसं

नाट्यं च चक्षुः सिगूढकम् । कथन भट्टकृतेतः सुख-

कथरचान्वितः । प्राकृतं वचनं वक्ति यत्र तत्सैवम् ७

विदुः । चतुरस्रपदं गीतं सुखप्रतिष्ठान्वितम् । दिगूढं

रसभावाट्यसुखमोत्तमकं पुनः । कोपप्रसादजनविशेष-

युक्तं रसोत्तरम् । हावहेवान्वितं चित्तकोकबन्धनोद्-

रम् । उक्तिप्रलुप्तं चक्षुः सुखोपासकसङ्गीतवत् । विद्या-

वान्वितगीतार्थद्वन्द्वप्रलुप्तं १० उच्यते” ।

नाट्यालङ्कार ५० सा० द० उक्ते षट्त्रिंशदिषु नाट्य-

स्यालङ्कारभेदे यथा

“आशीराकन्दकपटाक्षणावर्षोदाचान्त्रयाः । उत्प्रासनं

सूहासोभपवासापोपपत्तयः । आभवाध्यवसायो च

विसर्पेच्छेदसप्रितौ । उत्तेजनं परीवादो नीतिरर्थ-

विशेषचम् । मोक्षाहनञ्च साहाय्यमभिसानोऽनुवर्त्त-

नम् । उत्कीर्त्तनं तथा याचजा परीहारो निवेदनम् ।

प्रवर्त्तनाख्यानयुक्तिप्रहणोपदेशनम् । इति नाट्या-

लङ्कृतयो नाट्यभूषणहेतवः” इत्युद्दिष्टम् । आशीरि-

रजनार्थसाऽऽकन्दः प्रवर्त्तितं गुणः । कपटं सायया

यत्र रूपमन्वदिभाव्यते । अक्षमाः सा परिभवः स्त्र्यो-

ऽपि नाभिसृष्टे । गर्वोऽवशेषकं वाक्च कार्यस्यारम्भ-

उद्यमः । यद्दृश्यं सुखवत्कार्यहेतोराश्रयः उच्यते ।

उत्प्रासनं पहासो योऽसाधो साधुमानिनि । आ-

काङ्क्षा रमणीयत्वादस्तुनो वा सूहाट् त वा । अधि-

क्षेपवचःकारी क्षोभः १० प्रोक्तः स एव तु । मोहावधी-

रितार्थस्य पञ्चात्तापः ११ स एव तु । उपपत्तिः १२ र्भता

हेतोरुपन्यासोऽर्थसिद्धये । आशंसनं स्यादाशंसा १३ प्रति-

प्राध्यवसायकः १४ । विसर्पेः १५ यत्सारस्वतं कर्मानिष्ट

प्रदम् । कार्यप्रवृत्तिसङ्क्षेपः १६ उत्तेजनः ७ प्रीतिरुच्यते ।

स्त्र्यावसिद्धयेऽन्यस्य मेरण्या कठोरवाक् । भर्त्तना तु

परीवादः १८ नीतिः १९ शास्त्रेण वर्त्तनम् । उक्तस्यार्थस्य